

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k,
" pol leta 4 " — "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k
" pol leta 5 " — "
" četrť " 2 " 60 "

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno trisťopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska lkrat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štempelj) za 30 kr.

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Národní glasovi o položaji.

Radi prepuščamo rodoljubom izmed naroda, da spregovoré besedo o naših homatijah in zatorej denes priobčujemo pismo znanega narodnjaka iz **Gradca**:

V članku: „Slovenskemu narodu v preudarek“ je bilo omenjeno, da so po mislih enega poslanca Poljaci najbolji prijatelji Slovencev. Dovolite meni o tej stvari nekoliko besedi spregovoriti. Ni bilo nekdanj večega prijatelja osvobodjenja Poljske, nego sem bil jaz. Že pred trideset letmi me je zanimavalo poljsko vprašanje, in zato sem si skrbel, da sem v ožjo zavezo stopil z odličnimi moževi poljske emigracije. Vžival sem redko zaupljivost velecenjenega in učenega poljskega grofa, kateri me ni samo seznanil s poljsko lepo literaturo, nego tudi s poljskimi političnimi razmerami. Na mojih potovanjih po Nemškem sem bil marsikteremu imenitnemu poljskemu emigrantu priporočen, in pri vseh sem našel geslo: „Avstrijacizem ni za nič.“ Leta 1848., ko smo južni Slovani se tako navdušeno vzdignili za obstoj Avstrije, mi omenjeni grof oponaša, kako morem jaz svojo besedo in pero posvečevati „avstrijacizmu.“ Vprašajočemu, kaj s tem izrazom hoče reči, mi odgovori: ne poznate li bistva in lastnosti „avstrijacizma“? On vse obljubi tlačenim narodom, — kader je v zadregi, ali nič ne izpolni, ko si zopet pomaga, ergo: ego censeo Austriam esse delendam. Ko sem mu dokazoval, da vsaj za nas Slovence je obstoj Avstrije conditio sine qua non, — je postal hladan, in od onih mal ni bilo več one odkritosrčne ljubezni med nama, kakoršna je bila takrat, ko sem še bil zvest učenec njegov. Te nazore sem našel tudi pozneje. Vsem Poljakom je Poljska od leta 1772 edini ideal, in za vse druge cis- in translitavske Slované jim je malo ali celo nič mar. Poljaki le poznajo politične narodnosti; individualnosti narodov, ktere obstoje v zdrževanju in gojevanju jezika, národne vlastovitosti itd. prezirajo povsod. Zato njihovo koketi-

ranje z Magjari in Nemci; celo Turčinu so posvečevali za svojo idejo svoje mišice, nekteri so zatajili vero, dasiravno so v katoličanstvu zmirom iskali notranjo moč in simpatije pri družih katoličnih narodih, posebno Francozih. Ker Poljska leta 1772. ni več mogoča, in ne v koristi nobene evropske velevlasti, ali ker vendar bode le s slednjim Poljakom izginil njihov uzor, ne zapopadem g. Svetčevega optimizma, in pomilujem ga, da sladkim sirenskimi glasom naših, če že ravno ni neprijatelj, tako vendar tudi ni iskrenih ljubiteljev — poslušaj. Razlagam si lahko Svetčevo simpatičnost do Poljakov. Kakor so vsi naši politični kolovodje, da se nemškega izraza poslužim: „Gefühlspolitiker“, tako tudi g. Svetec, in sočutnost vzbuditi v človeku izvrstno zastopi jezik in obnašanje Poljakov. Naš profesor statistike sivoglavi dr. Schreiner v Gradcu je zmirom simpatično rekel: Der Pole ist der Franzose des Nordens. V vsem njihovem bistvu je nekaj poetičnega — in to njihovo bistvo se vrlo prilega bistvu slovenskega značaja, med tem ko preračunajoče praktično in nepoetično bistvo Čehov tako ne ogreje. Vendar v politiki mi velja več um, nego srce.

Dunajski politični nemški kolovodje so še zraven tega sami gojenci iz sv. Pavlovske cerkve, in o njih velja, in bode do jih smrti veljala hrvatska prislovica: Krsti vuka a vuk u goru.

Oni bi Poljake rajši denes, nego jutri izpustili iz Cislajtanije, ako ne bi se bali Prusije in Rusije, — za sedaj bodo jim dali toliko samostalnosti, da se morejo, kader bode v Evropi križem šlo, hitro organizirati, in proti Rusiji obrniti. Med tem bodo gojenci Pavlovske cerkve poslali svoje vedete na Adrijo, v zavezo stopili z Magjari, in cislajtanski Slované se ponemči ali izgini — Hrvat pa se pomagjari. —

Ako g. Svetec ne previdi teh namenov, ga zelo pomilujemo in svetujemo, naj bode zopet Podgorski, in naj rajši svojemu narodu rešuje jezikovske oblike, nego politična vprašanja, saj je sam Zemialkovski tako

odkritosrčen bil, in slovenske politične kolovodje imenoval — filologe. Mož je pravo zadel. Kakor filologi piplejo korenje jezika, tako tudi slovenski politični kolovodje rovajo v zemlji in manjka jim vse uznešenosti in praktičnih nazorov. Že več domačih in stranjskih listov je omenilo, da so Poljaki našli novega Don Quixota, kateri jim obljublja veliko prihodnost, ali ta mož je veči prijatelj Katkovov, nego Poljakov. Potujte dragi slovenski poslanci v Moskvo, tam Vam bodo znali lepe reči povedati, in ako bi vi svoje skušnje potem v državnem zboru očitali, gotovo ne bi se zarezal g. Jiskra: Das ist nicht wahr.

Naša solidarnost s Poljaki ne pomaga nič nam, ni Avstriji, in vendar nam je Avstrije treba, ako hočemo politično in národno samostalnost si ohraniti. Mislite li, da bode pri razpadu Avstrije nas Rusija vzela pod svojo pokroviteljstvo? Kdor Rusiji pomaga dobiti Carigrad, temu bode ona dala avstrijske Slované za plačilo, to g. Beust dobro vé, kateri ni tako hud sovražnik Bismarkov, kakor se dela. Ko bi v državnem zboru sedela večina mož, kateri še niso zgubili avstrijske misli, bi na vso moč si prizadevali močno avstrijsko stranko vstvariti, celo Nemci, ki sanjajo o edini Nemčiji od Belta do Adrije, bodo sicer prepozno si okusili, da še pod avstrijsko „čako“ blaženejšje je živeti, nego pod prusko „pikelhaubo.“ Naši poslanci so še doslej zmirom visoko držali katoliško načelo, zakaj pa ne poveste očito Vašim tovarišem Nemcem, kateri niso se katolicizma kot močnega faktora v Avstriji celo zavrgli, da Pruska, dasiravno je sedaj katoličanom pravedniša, nego naša sedanja vlada, bode, ko bodo njene zastave vihrale kraj Adrije, — na prestolje postavila protestantizem. Sicer je ta mil večemu delu nemških vodjev, in nekteri so mi sami pravili: bili bi Vam Slovincem dali lep kos narodnih pravic, ko bi se vi preveč ne držali katolicizma. Ali to so nepraktični sanjači, in ne sprevidijo, kako se brez krvave vojske ne da vpeljati nov verozakon pri naro-

Listek.

Figa mož.

Kako je naš narod prišel do te prislovice, saj vendar, dasiravno v njegovi zemlji figa mož, — fige v obče ne rastejo. Tudi beseda figa ni njegova. Tako so se mu mogli dozdevati jednoč Lah, kateri med našim narodom fige prodajajo, neznačajni, ker v besedi: „figa mož“ tiči maloveljaven pomen. Res v obče ne veljajo dosti, ali kako figa pride v zavezo s pomenom maloveljavnosti? „Komu figo pokazati; ni fige vreden,“ — vse te prislovice so izraz zaničevalnosti in brezvrednosti. Kako so nasproti fige in figova drevesa častili židovje! „Pod figovim drevesom prebivati, od svojega figovega drevesa jesti“ pomenja v bibličnem jeziku: srečno-brezskrbno živeti. Tudi Rimljanu je veljala prislovica: ficus edere — fige jesti, za dobro — slastno življenje. Grkom je figa bila znamenje rodovitnosti, in ubogo nevesto so domači s figami obsipali, ko je žena prvokrat v svoji hiši sprejela, v znamenje, naj bi bil nju zakon blagoslovljen usque ad tertiam et quartam generationem — do tretjega in štertlega kolena, kakor je že židovski duhovnik molil. Schmeller piše, da tudi nerodovitne Bavarke na svojih roženkrancih umetno ponarejene fige nosijo in prosijo, naj bi ne o-

stale jalovice. Za vejo figovega dreva se je prijel Odyseus, da je tako ušel Charybdi. Ka bi figovo drevo rastle v lesenjači pred škotskimi vrati, ne verjamem, da bi se za njegove veje lovili naši državni poslanci, tudi bi njim nič ne bi pomagalo, ker ko menijo ulti Charybdi, padejo v žrelo Scylli. Grkom je figovo drevo bilo tudi znamenje neumrljivosti, — Slovenci sadite figova drevesa, mi imamo toliko velikih mož, kateri so mislili, da bodo neumrljivi med svojim narodom, sedaj pa jih že žive iz spomina briše — sadite figova drevesa, nad njihovimi grobi bomo znali postavljati symbole neumrljivosti z napisom: pod tem figovim drevesom počiva mož, kateri je rad fige jedel, pa tudi rad fige kazal. — Figa je v starem svetu imela tako posvečen pomen, da je sam Allah prisegal: „pri moji fige“, in ne: „pri moji brađi“ (glej Koran). Ne motim se, da državni poslanci tudi prisegajo: pri moji figi, namesto: pri moji duši, ker poslednja prisega je prefilistarska in le se pristaja mesarjem, dasiravno je dosti enakosti najti med mesarji in poslanci, vsi kolejo, prvi goveda, slednji pa možnaje svobodnih državljanov. V iztočni Indiji mislijo, da kedar eno njihovih velikih figovih dreves se posuši, — bode proč z gospodarstvom dežele. Hvala Bogu, da pri nas figovi drevesi: Asvatha in Pipala, ne rastejo: gotovo bi se v novi čeri že vse posušile, in ubogi Cislajtanci bi živeli v večnem trepetu.

Res je čudovito, kako je figa pri tem važnem častji, ki ga je vživala pri Židovih, Grkih, Rimljanih, Egipčanih in Indih, pri Slovincih postala znamenje zaničevalnosti. Menda so Slovinci že zvedeli, kako se je enkrat Milanezom z figami godilo, in odtod prislovica: figa mož? Beatrika, žena Friderika rudečobradca je morala enkrat od Milanezov veliko zasramovanje prestati. Milanezi so jo na oslico posadili z licem proti repu obrnenim. Tako so jo vodili po celem mestu. Ko je cesar Friderik mesto zopet si osvojil, je dal je razdreti, in po razvilinah sol potrositi, le onim prebivalcem je pustil življenje, kateri so se pogodbi podvrgli s svojimi zobmi figo iz oslične guzice izmekniti in zopet figo na enak način v guzico vtekniti.

Najumniši mož pa je bil Alexander Tassoni. On se je dal namalati z figo v roki, da je tako naznanal, ka za velike službe, ktere je velikim gospodom izkazal, ni imel toliko dobička, kar bi le ene fige vredno bilo, kar tudi distikon pod njegovo sliko nam sporočuje, ki se glasi:

Dextra cur ficum, quaeris, mea gestet inanem?
Longæ operis merces hæc fuit, aulæ dedit.

Ubogi Alessandro! Ko bi ti denes živel in služil naši vladi, bi imel lep grad blizo Salcburga in bi postal „Verwaltungsrath“, kakor signore Alessandro Schindler, tudi bi smel na videz opoz-

dih, kterim je stari postal skoz stoletja mil in drag, in je prešnil vso njihovo domačo in društveno življenje.

Ako to boste naši poslanci v državnem zboru povdarjali, bodo zopet Poljaci, vsaj ti, ki sedaj v državnem zboru sedijo, vaši nasprotniki, ne iz prepričanja, nego iz samega koristolovstva, da jih Nemci izpusté iz Avstrije. To da nas tudi katolicizem slabo ž njimi veže, dasiravno Poljaci po vseh časnikih trobijo in jadikujejo, kako se žali njihovo religiozno čutenje, in celo v Rimu imajo svoje stanovitne sporočevalce, kateri vsaki dan naznanujejo kuriji tisk in tlačenja katolicizma. Kakor mi nikdar ne bomo več na noge spraviti mogli politične Slovenije z domačimi vojvodi, kakor smo jo imeli pod Karolom velikim, tako tudi težko Poljaci svojo Poljsko od leta 1772. Ker Rusija se drži načela starorimskega: „Ubi Romanus vincit, Romanus habitat“, in nadomestuje namesto: Romanus — ime: Rusus — binajpraktičnije bilo, ko bi Poljaci več žrtvovali za avstrijsko misel, ali — uti figura docet, — ni nikjer prave dobre volje videti. Po tem takem ne razumim, kako bi Poljaci bili bolji prijatelji Slovencev nego Čehi, kateri stojé v enakih razmerah, kakor mi, in morajo tudi obstoj Avstrije želeči, ako hočejo samostalnost svojo narodno in politično ohraniti.

Toraj g. Svetec, ker na Dunaji od sedajne vlade ničesar ni drugoga dobiti, nego diéte, — pustite tovarišstvo Poljakov in podajte se domu; dolgo tako ne morete ostati, ker predlog vladin o direktnih volitvah bode zmagal, in g. Jiskra že po slovenskih deželah organizuje, kako bode svoje možake v lesenjačo pred škotskimi vrati spravil. V Ljubljani je že imenik kandidatov napravljén; in okrajni glavarji so obljubili z Armstrongkanonami proti narodnim luknjastim trdnjavam operirati. Lukenj v narodne trdnjave pa ni napravil g. Jiskra, nego neodločnost slovenskih poslancev. Bi Vi odšli s Tirolci, bi tudi iz naših gorá in planin odmevali ploski, in narod bi ne iz novega navdušil, sedaj je postal apatičen, in simisli, če se že cedre libanonske rušijo, — bode za zgrajo državnega doma tudi pesikovec dober. Prišel nam je v roke imenik oktroiranih kandidatov, ktere bi rad g. Jiskra po direktnih volitvah spravil v državni zbor. Med temi je tudi za celjski okraj naznamljen eden slovensk duhovnik, s kterim se je pred nekimi leti kavsala pražka „Politika“, ker je v „Neue freie Presse“ dopisoval zoper sklepe pražkega deželnega zbora, da se naj na českomoravskih gimnazijah vsi nauki v českem jeziku učijo. Bil je nekaj tudi stranski šolski svetovalec, sedaj živi v rodovitni zemlji Hanakov. Haben Sie sonst keine

Schmerzen, Herr Homeopath! wollen auch Sie die kranke Austria kuriren?

Seja „Soče“ 24. februarja

(Konec.)

Faganel priporoča prošnjo na cesarja in pravi: Ni davno od kar sem dobil od goriške mestne sodnije italijanski ukaz, da moram priti ta in ta dan k neki obravnavi; jaz ga nisem hotel sprejeti in zahteval sem kot Slovenec slovensko vabilo. Kaj se zgodi? Obhodnik mi pribije italijanski ukaz na hišne duri z dostavkom, da če ne pridem k obravnavi, me bodo pa s žandarji tjekaj pritirali. Kaj pomaga pri takih razmerah tirjati, ako ces. služabniki prav nočejo ustrezati ljudskim željam in ravnati se po postavah? Sila je, da se pritožimo in zarad tega priporočamo prebrano prošnjo do Nj. Veličanstva.

Klavžar ponavlja, da enakopravnost našega jezika nam je zagotovljena po §. 19 in le potem jo najprej v resnici dosežemo, ako sami v tem zmislu delamo in neprestano izvrševanje tega §. tirjamo in dejansko podpiramo. Ako bomo od ene strani sklepali, prosili in zahtevali — od druge strani pa same nemške ali italijanske vloge c. k. oblastnijam podajali in dokler ne bomo tudi od naših odvetnikov in bilježnikov zahtevali, da nas slovenski zagovarjajo in nam slov. pisma sestavljajo, bodo vsi naši sklepi, naše prošnje in zahteve — bob v steno. G. Faganelu pa odgovarjam, da kadekoli nam naše oblastnije nočejo izpolniti postavno utrjenih zahtev — tačas se moramo pritožiti za vsak primerljaj posebej — če treba tudi do zadnje in najviše stopnje.

Dr. Lavrič, kot poročevalec ima zadnjo besedo: „Postave so za to, da se izpolnujejo in ne da le mrtve ostanejo na papirju. Državljanom zagotavljajo postave pravice, državnim služabnikom, to je, uradnikom nalagajo pa dolžnosti, in ako jih nočejo izpolnovati, nam ne ostane druge poti, kot pritožiti se. Iz tega stališča priporočam nasvetovano prošnjo.

Pred glasovanjem želi Klavžar, da se njegov predlog loči v dva dela in da se o vsakem posebej glasuje, namreč 1. „Da se zdaj še prestane s prošnjo do Nj. V. in

2. Da se naloži odboru, naj sestavi poduk, kako se imajo dejansko rabiti pravice, izvirajoče nam iz §. 19 temeljnih postav.

Dr. Lavrič zavrača, da to ne gre; ako želi Kl., da obvelja drugi del predloga, naj ga po končanem dnevnem redu samostalno sproži. Na to prekliče Kl.

cijo delati, in še bi le ti neslo kakih enkrat stotisoč forintov. Altri tempi — altri mori.

Ker že govorim toliko o figah, naj še povem onim, kateri ne vejo, od kod ime: Sykophant? Beseda je grška in pomenja: ovađuh fig, Feigenangeber.

Atinjani so po posebni postavi prepovedali fige zunaj atiškega okrožja prodavati, ker so je sami radi jedli, kakor denes Jiskrovi Mameluki. Postavili so posebnega ogleduha, kateri je dobil naslov: Συκοπάρτης. Tem ogleduhom pa je njihova služba podajala priložnost marsikterega po skrivnem obtožiti, večkrat iz sovraštva, večkrat iz družih krivih pogonov, in tako je obveljalo ime Sykophant v pomenu obrekovalca, ovađuha, denuncianta — špiceljna. Ker „Slovenski Narod“ špiceljni v Mariboru, v Celji, posebno pa v gnjezdu Sykophantov, v sivi Ljubljani radi berejo, in ker prav dobro slovenski ne razumejo, marsikteri članek krivo tolmačijo in denuncirajo, jim hočem nemški prestavek predložiti, naj zvedó, kako dobro je Grk Aristophanes (Ose, 145. 149) špiceljne svoje dobe naslikaril. On piše: „Dort auf dem Markte der hagere Mann, mit dem schwarzen, strupigen Haare, der umhergeht, selbst nichts kaufend, aber alle Leute beobachtend, ist einer der gefährlichsten Sykophanten; wie eine Schlange, wie ein Scorpion schleicht er auf dem Markte umher, den giftigen Stachel bereit haltend und spähend, wem

er Unglück und Verderben anrichten, von wem er durch Androhung gefahrbringender Anklage am leichtesten Geld erpressen könne; mit Niemanden wirst du ihn sprechen, mit Niemandem umgehen sehen, aber wie die Maler die Schatten der Gottlosen in der Unterwelt mit den Schreckengestalten des Fluches und der Verläumdung, des Neides, der Zwietracht und des Haders umringen, so ist das auch sein Gefolge. Das ist der Fluch unserer Stadt, dass sie diese giftige Brut hegt und schützt und sie als Ankläger gebraucht, und dass der rechtliche Mann ihnen schmeicheln und sie zu gewinnen suchen muss, um sicher vor ihnen zu sein.“ —

Aristophanes (Plutos, 946. 947) rablja figov les, ker malo ali nič ne velja, za poznamljanje ovađuho. Utegne tudi slovenska prislovica: „figa mož“ iz slabih lastnosti figovega drevesa izhajati. Vendar tudi iz figa moža, hočem reči: figovega drevesa zna še se kaj imenitnega narediti. Spomni se samo Martialovega:

Olim fui ficulneus truncus,
Nunc Deus Mercurius *) —

denes puntar, jutri minister, zato: vivat figa mož!

Ἐπιχαιμος

*) Po nemškem: „Sectionsrath im Handelsministerium.“

svoj predlog, češ, da ga ponovi, kader se mu ponudi primerna priložnost.

Potem se pretresa prošnja na drobno in zbor jo enoglasno zahvali z malimi premembami.

Ker je razprava prvega predmeta dolgo trpela, odnese se naslednja točka dnevnega reda: „Predlog o postavi zastran žganja tropin“ na prihodnji obč. zbor.

Prestopivši k nasvetom posameznih družbenikov, sprejme se Faganel-ov nasvet, da ima odbor pretresati, kako bi se dalo pokončevanju Trnovskega gozda in doslednjemu pomanjkanju drvišč v okom priti, in da naj prih. občnemu zboru poroča, kaj bi se dalo o tem storiti.

H koncu govori Klavžar: Vsak narod časti svoje veljavne može in ima dolžnost častiti jih. Enako dolžnost ima tudi vsako društvo častiti in slaviti take može, ki zagovarjajo in zastopajo njegova načela. Našemu društvu je poglobitni namen „bramba narodnih pravic“. Kdo pa v dejanju tako odločno in nevstrašljivo zagovarja in zastopa naš narod in njegove pravice, kakor štirski dež poslanca gosp. Mih. Hermann in Jož. Vošnjak, potem kranjski dež. poslanec dr. Zarnik in vrednik „Slov. Naroda“ gosp. Ant. Tomšič? — Od teh mož smem reči, da se v resnici žrtvujejo za narod. (Slava, Živili!) Zategavoljo nasvetujem, da sprejmemo junaške boritelje za narodno našo reč kot častne ude našega mladega društva.

Vsi nazoči podpirajo predlog.

Predsednik vpraša, je-li ta predlog nujen.

Doljak: dá, nujen je! Te dni smo brali, da je ljubljansko polit. društvo Slovenija poslalo zaupnico po telegrafični poti dr. Tomanu in tovarišem, ker so v državnem zboru lepo govorili. Pokažimo mi denes, da častimo bolj tiste može, ki narodno našo reč določno in nevstrašljivo zastopajo ne glede na lastne koristi, kakor tisti ki v Beču z lepimi govori prazno slamo mlatijo.

Obvelja nujnost in sprejme se enoglasno in z Živijo-klici nasvet.

Konec seje ob 2¹/₂ ure popoldne.

Prihodnji občni zbor Soče bo 7. aprila t. l. ob 12 uri opoldne; na dnevnem redu med drugim: Kje se imajo napraviti letos tabori na Goriškem in kedaj?

Dopisi.

Iz Ljubljane 17. marca [Izv. dop.] Nek ljubljansk list, ki se je porodil le zarad tega, da dela neslogo in razpor ter ščuje razne avstrijske narode, ki se živi edino le od škandalov, je izlegel misel, da mora biti za štirski slov. voditelje jako neugodno vreme, ker se je preselil g. dr. Razlag iz Brežic v Ljubljano in g. dr. Vošnjak misli zapustiti nemčursko Slov. Bistrico ter se podati v Šmarje poleg Jelš, kjer bode njegovo neutrudljivo delovanje imelo gotovo bolji uspeh. Ko bi bil le malo pomislil naš listič na preselevanje prvih glav konšt. društva in družih nemčurskih Turničkov iz Ljubljane in družih slov. krajev gori v „rajh“, gotovo bi bil molčal ter pridržal svoj res jako malo iznajdljiv humor za svoje vrtočlave malike, ne ga pa raztrobil po malovrjetnem svetu. — „Novice“ tolažijo v nekako mističnem zlogu zdaj, ko je padel v drž. zboru Petrinov predlog in naši poslanci venderle tičé še vedno v lesenjači, svoje bralce s tem, da jim bo kažipot iz Dunaja poljska resolucija. Radovedni smo, kako bodo zagovarjale Novice zrele naše drž. politikarje po izidu poljske resolucije; da ne zapusté Dunaja, naj se izide resolucije tako ali tako, tega smo popolno prepričani. Primaruha, dobri Slavjani pa res morajo biti Poljaki in le od njih imamo kaj uspešnega pričakovati; denes glasujejo oni zoper naše prizadevanje, jutri bomo pa mi zoper njihove. — Zdaj toraj je konec Janjče-vevske končne obravnave in tako položen kamen na grob tistega slavnega shoda hrabrih ljublj. vitezev 23. maja lanskega leta, ki je odtegnil deželi toliko delavnih rok, ki je dal povod damačim in ptujim nam sovražnim časopisom, da so grdili ljudstvo, med kterim žive, in oskrunjevali deželo, ktera jih redi.

Le zaprti jetniki se bodo spominjali še tega osodepolnega dne, ko jim bode odvzeta svitloba, zdravi zrak in jedilo. Iz vse obravnave je razvidno, da je mnogo ljubljanskih gostov šlo na Janjče le zaradi poboja, nikakor pa zaradi sprehoda in zabave, kajti sicer bi se gotovo ne bili preskrbeli tako dobro z orožjem. Zaprizežena priča je vedela celo imenovati turnarja, ki je dan pred shodom žugal: „Jutri se pa bomo“. Kakor znano bil je Rode preboden in prestreljen, a pri celi obravnavi se ni čulo besedice o tisti smrtni rani, ki mu jo je prizadela krogla. Zvedeli smo tudi, da je bil nesrečni ranjki že ves razmesarjen, ko so ga dobili žandarmi v roke. To vse menda se pari z inteligencijo! — Kako slabo vest imajo tudi vojaški poveljniki sedanje liberalne ustave, videli smo zopet pretečen teden, ko je šlo nekaj kmetov na ljubljanski grad, si malo ogledati okolico. Panični strah je pretresel celo posadko v trdjavah tako, da je hitelo vse pod orožje in preganjalo iz grada mirne gledalce. —

Iz Gorice 14. marca [Izv. dop.] (Konec.) Sicer ste se nedavno lahko prepričali, da vam zveza z Italijani tudi v drugih rečeh zelo škoduje in to pri volitvah cenilnih komisij. Koliko so Vas Slovenci, ki ste navezani na Gradiščanski okraj, volili v tamkajšnji komisiji? — Nobenega. Kdo bo zastopal Vaše interese v tej komisiji? Kdo bo primerjal lepe vaše pridelke v vinu in sadju s krvavimi žulji in z velikimi stroški, ktere vas je stalo zelo težavno obdelovanje vaših zemljišč? — Menda nobeden! — Naj vam pa mi razodenemo kaj nam je nek italijanski veljak o tem na uho povedal: V furlanski plavjavi smo imeli zdaj vsled trtne bolezni in bolezni sviloprejk zaporedoma že več slabih letin, pri vsem pa smo morali visoke davke plačevati; Brici pa, ki niže davke plačujejo, so med tem obilo vina pridelavali in ga drago prodajali. Pravično (?) je tedaj, da se ta razloček pri prihodnji preuravnavi zemljiščnega davka nekoliko poravnava s tem, da se Briska zemljišča nekoliko više, naša pa niže cenijo. Res je, da je to le eno posamezno mnenje, vendar, kolikor naše ital. sosede poznamo, ne moremo dolanjim Bricem obetati, da se bo delovanje omenjene komisije za njih ugodno vršilo.

In zdaj sodite sami, koliko dobička vam prinaša zveza — kakoršna si bodi — z Italijani! Zatorej Briski starešine, poprej ko boste o tej zadevi sklepali, pretehtajte vse te razloge prav dobro in natanko. Najbolje bo, da se zberete poprej vsa občinska zastopstva skupaj in da se z ozirom na lanske taborske sklepe in na jasno izražene želje vaših občinarjev prijazno pa določno porazumete. Zapazili smo že lani pred taboborom nekako razprtijo zastran sedeža sodnije. Svetujemo vam — in ne le to — ampak prav živo vam na srce polagamo, da opustite za zdaj popolnoma to vprašanje, ker to bi vas utegnulo najprej razcepiti. Kader bo enkrat določeno, da se ima posebna sodnija za Brda osnovati, potem naj bo vladna komisija v ta namen poslana, to vprašanje razišče. To vendar vsak lahko sprevidi, da ni mogoče vsem v vseh zadevah popolnoma ustreči.

Sicer bi bilo pa tudi prav nespametno in otročje, da bi se zaradi kože razprli in razbukali — poprej še, kakor ste ovco dobili.

Politični razgled.

V proračunskem odseku drž. zbornice je sklenen odsek finančne postave za leto 1870. Zmanjkovalo bo 3 milijone in 451.118 gld., kteri se bodo na posodbo vzeli. — Ta odsek je na dalje vladni predlog zastran plačila profesorjev na srednjih šolah tako spremljen sprejel, da bode prvo plačilo na Dunaji 1000 na družih gimnazijah pa 800 gld. na leto; dalje pa čezpetletna priloga do 25. službenega leta 200 gld.; priloga za stanovanje na Dunaji in v Trstu 300 gld., po družih mestih 150 gld.

Z reformo volitev v državni zbor, znanim rešilnim Giskrovim zdravilom, ne gre naprej. Stara „Presse“ poroča, da to vprašanje v zdanji sesiji drž. zbornice ne pride na vrsto, ker zraven družih zaprek

tudi nimajo še dovoljenje krone. — Isti list ve tudi povedati, da so Poljaki mnenja oditi iz državnega zbora, kader bo resolucija odbita. Ako torej vlada to poljsko resolucijo še dolgo zavláčuje ter je niti ne odbije niti ne potrudi, sedeli bodo Poljaki in čakali. Slovenci pa bodo v božjem in vladnem strahu sedeti pomagali, če se kaj dovoli ali odbije, vse en kup.

O stroških, ki jih je prizadel dalmatinski upor, magjarska in dunajska vlada še niste zgovorili se, kako se bo plačevalo. Denar je dajal dozdej „poslušni“ Brestel. Magjari pak so prav pri dobri volji vse breme na Cislajtanijo naložiti.

Magjarski časniki prinašajo zopet eno Košutovo pismo necemu poslancu ogerske levice. Košut stavlja ogerskim levičnjakom opozicijo Čehov kot izgled vztrajnosti in opominja svoje prijatelje na to delati da bode pri bodočih volitvah zmagala (leva) stranka, ki bode magjarsko poravnanje od l. 1867. podrla in vez z Avstrijo pretrgala.

Evropske vlade so se baje diplomatično zedinile, v Rim ne pošiljati posebnih pooblaščenec na koncil. Ako bi se kaj skenilo, kar bi bilo protivno državljanskim postavam, hočejo se vlade s civilnimi svojimi postavami izvrševanju enacih sklepov ustavljati. — Francoski minister Daru, ki se je v Rimu pismeno oglasil proti nezmožljivosti papeževi, od tam ni še odgovora dobil.

Iz Madrida se telegrafira, da bode vojvoda Montpensierski zavoljo dvoboja z infantom Henrikom Burbonskim sodnisko preganjan. — Poslednji je prilil zoval se republikancem, kakor vsi Orleansci. Njegovega pogreba so se udeležili le republikanci in frajmavrerji. Zarad poslednjih noben duhovnik ni bil pri pogrebu.

Razne stvari.

* (Sodba v janjško-vevški stvari.) Obsojeni so: Anžur Janez na 2 leti težke ječe; Žganjar Lovre 3 $\frac{1}{2}$ leta težke ječe; Anžur Ant. 2 $\frac{1}{2}$ leta; Anžur Andrej 8 mesecev težke ječe, vsakih 14 dni en posten dan; Omahenj Jože 1 $\frac{1}{2}$ leta; Rojec 1 leto; Godec Ant. 1 leto; Mohar Ant. 1 l.; Anžur Jakob 6 mesecev; Stergar Jožef 8 mesecev; Marolt Nace 6 mesecev; Mohar Janez 1 leto; Bratun Peter 1 leto; Ostrež Jernej 1 leto; Štrus Jan. 1 leto; Anžur France 4 mesece; Jerant Martin 8 mesecev; Janez Anžur 2 leti; Ant. Žganjar 1 leto. — Vsi, ki so jim naložili 1 leto ali več imajo 23. maja tudi temen zapor in vsacega meseca en posten dan. —

* (Pojasnilo.) G. Luka Svetec nam je iz Dunaja, kjer še zmerom napoto dela narodni politiki slovenski, poslal neko pojasnilo, ktero hočemo priobčiti, da mož ne bo mislil, da se ga imamo bati, ali preklicavati kar smo pisali. Čudno je le, da poslanec volilcem nikdar ne pojasni in razloži svoje politike, da pa hitro zastoka, kader misli, da je njegova oseba v nevarnosti. Svetčeva „magna charta“ se glasi:

„Slavno vredništvo!

Slov. Narod od 15. t. m. v opombi piše: „Poslanec Svetec v privatnih pismih trdi, da so Poljaki edini slovenski prijatelji in da Čehom ni upati.“

Na podlagi §. 19. tisk. postave prosim, da to novico, ki je od konca do kraja laž, prekličete.

Svetec.*

Mi hočemo za zdaj vse drugo na stran pustiti, v formalnih zadevah g. poslanca samo opomnimo, da kader se bo še sklicaval na svoj §. 19, naj si tiskovno postavu natančneje ogleda, in našel bo, da imamo pravico tirjati, da se nam take stvari pošiljajo via löbl. Staatsanwaltschaft in Cilli — in gledé Svetca se bomo v prihodnje te pravice posluževali. Beseda „laž“ je v slov. polemiko tako zalezla kakor osat med pšenico, torej se s Svetcem ne bomo pričkali zaradi nje, zlasti ker vemo, da njegovo stanje ni po tem, da bi vabilo k mirnemu premišljevanju. Ad rem Svetčevega „razjasnila“ za zdaj to-le: Ker niti sami od g. Svetca drugih pisem ne dobivamo nego takih, ki se na §. 19 tisk. zakon. odnašajo, niti nam je kdo svojih od g. Svetca prejetih pisem čitati dal, zató tudi ne

vemo, ali one naše besede, ktere smo iz prijateljskih pogovorov posneli, v privatnih pismih Svetčevih kje takó od črke do črke stojé. Od strani v tej zadevi kompetentne pa smo pooblaščeni toliko povedati, da to kar smo priobčili o prijateljstvu slovenskih poslancev s Poljaki in o njih izogibanji Čehom, nismo samo od prejemnikov Svetčevih pisem ustmeno zvedeli, ampak da tudi in najbolj dosedanje dejanje naših poslancev v državnem zboru resnico rečenega s zgodovinsko aktivnostjo potrjuje. Konečno pa iskreno izpovedujemo, da ko bi mi takó srečni bili, od g. Svetca po pismih podučevani biti, gotovo ne bi takih podukov slov. občinstvu prikrajševali. Kaj si g. Svetec pri tem vsem misli, on in njegovi preveč delikatni korespondenti sami najbolj vedó.

* (Odgovor.) Ni se čuditi, da najbolji prijatelji Slovencev, t. j. Slovenci sami ne morejo zvedeti, kaj slov. državni poslanci še zdaj na Dunaji iščejo, ako vidimo, da njih lastni organ ne ve nič drugega o njih povedati, kakor „da se še gotovo nobenemu slovenskemu poslancu sanjalo ni“ in pa „da naši poslanci niso boba v steno metali.“ Srečni slovenski narod! Tvoji poslanci tako mirno spè, da jih niti sanje ne motijo, in — boba res, prav res niso v steno metali. Manj ljubozno je, ako teh gospodov organ vse zatajiti hoče, kar mi pozitivnega o njih zvemo. Kar smo nedavno pisali o „moledovanji pri nekem mameluku za podporo Petrinovega nasveta,“ imenujejo „Novice“ „kovarno in tendencijozno laž“ (kakšna genijalna bistroumka!) in se samosvestno, kakor da bi hotele pokazati: „Roma locuta est“ potrkajo po prsih, češ: „To vemo iz gotovega vira.“ Tudi naš vir je bil vsaj tako dober, kakor Novičen in bolji, ker je bil nepristransk. Obljubljeni so nam dokazati, in mi jih bomo priobčili — potem pa nikar ne kričajte na nas, saj ne daste drugače miru. Med tem bi „Novice“ dobro storile, ko bi razpisale v svoj lastni poduk nagrado za kakšno popularno razlaganje pojma „laž“, kajti zdaj besedo tako okorno rabijo, da je že ostudno in zdé se nam podobne zlate-ničnemu bolniku, ki misli, da je ves svet — rumen! Ako pa slov. poslanci — kakor „Nov.“ pišejo — na Dunaji še le čakajo kažipot in pa dvojno mero, potem jih obžalujemo; kajti kdor še zdaj ni sprevidel, kam mu je iti, temu ne bo nikdar luč spoznanja svetila; kdor pa čaka še le dvojno mero, ta je prišel mnogo prekasno, kajti zdaj smo menda že vsaj pri trojni ali četvorni. Na najnovejši „Novični fristgesuch“ za naše poslance moramo torej iz vseh obzirov negativno odgovarjati: saj se jim na Kranjskem tudi ne bo treba sanjati, in boba tudi ne bo treba v steno metati.

* (Porota.) Prihodnji ponedeljek se bo v Celji pred porotniki obravnavala privatna tožba zaradi žaljene časti, storjene v necem poslanem v „Mbg. Ztg.“ Novi porotniki so izžrebani, nam pa še ne znani. Samo to vemo, da so tikrat tudi Konjičani med porotniki, kar prvokrat ni bilo. Dolžnost naših poslancev bi bila, da si preskrbe prvotni zapisnik porotnikov in da vlado interpelirajo, kako in zakaj so se prvotni porotniki dvakrat volili po različnih načelih.

* (Nova čitalnica.) Iz Središa se nam piše: Objaviti vam moram veselo novico, da se je ustanovilo pri nas v Središči narodno bralno društvo, in po postavnih poti že 24. februarja t. l. stopilo v življenje. Prihaja mu lepo število podučljivih in političnih listov. n. pr. „Slov. Narod, slov. Gospodar, Novice, zgodnja Danica, Juri s pušo, Vaterland, Grazer Volksblatt“ na ime vrlega rodoljuba Andreja Zajnkovič-a, kteri je prepustil brez plače snažno sobano društvenikom za društveni namen; očitno mu bodi zato tudi gorka hvala izrečena v imenu vseh društvenikov.

Poslano.

Zastop „SLAVIJE“ so prevzela Koroškem tudi naslednji gospodje: Za pliberško okolico: Miha Ferján, uradnik; za prevaljsko in lješko okolico: Marko Lipold, zalogar; za trajberško okolico: Jože Črnut, učitelj.

V Trajberku dne 17. marca 1870.

Jan Jereb,
uradnik in organizator.

Častitim prebivalcem
mariborskim in drngih mest, posebno pa kupčevalcem in obrtnikom s tem uljudno pod garancijo in diskrecijo priporočamo, da jim bomo oskrbovali njih dotične

inserterate
v vse domače in tuje časnike.

Načelo? Pošteno in po ceni postreči!

Haasenstein & Vogler
na Dunaji, Neuer Markt 11.

Hamburg, Neuer Wall 50. Leipzig, Markt 17, Königshaus. Frankfurt a.M., Grosse Galuststrasse 1. Berlin, Leipzigerstrasse 46. Breslau, Ring 51. Basel, Steinenberg 29. Zürich, Marktgasse 11. St. Gallen, Obere Grabenstrasse 12. Genf, Place au Molard 2. Stuttgart, Kronprinzenstrasse 1 B. Köln a.R., Lobstrasse 32.

V grajščinski dvorani gosp. grofa Brandisa v Mariboru bodo na željo zunanjega občinstva

v soboto 19. in v nedeljo 20. marca

še igrane se

pasijonske predstave,
in sicer vsak dan ob 3. in ob 1/2 8. uri.

Kdor ima od društva kaj tirjati, naj se oglasi pri direkciji v nedeljo.

Epileptični krč
(božjast)

pismeno zdravi specialni zdravnik za božjast doktor **O. Killisch** v **Berolinu**. Mittelstrasse 6. — Odzdravil jih je že nad sto.

(5) **Stalna pomoč proti spolovni slabosti!**

Originalna izdaja v 30. natisu izdane za vsacega koristne knjige:

Der persönliche Schutz od **Lavrentius-a.**
(osebna varnost) imenovana (Zdravniški svetovalec)
Fasse Muth

v telesnih slabostih. En vezek 232 strani s 60 anatom. podobami. V zavitek zapečaten. Cena 1 tolar 10 sr. gr. — 2 f. 40 kr., dobiva se po vseh knjigozaložnicah, kakortudi pri Geroldu & Comp., Stefansplatz na Dunaji.

30 natisov! Ta visoka številka odvisno dela vsako drugo priporočanje. Vsak iztis izvirne izdaje od Lavrentiusa mora biti zapečaten s tuj ponatisnim pečatom, na kar naj se pazi!

Za človeški blagor

so **Redlinger-jevi svalki** že sto let znani po vsem svetu. 159.045 spričeval zdravniških avtoritet, kakor tudi zasebnikov dovolj dokazuje njih dobrodejni učinek in torej ni temu zdravilu, kterega naj bi v nobeni hiši ne manjkalo, treba nobenega drugega priporočila.

Lastnost in korist Redlinger-jevih svalkov:

Ti svalki so sestavljeni iz utoplajočih se, razmokajočih in odpeljajočih zdravil. Glavni upljiv imajo na trebušje; škodljive snovi, nečistosti, pokvarjeni žolč preganjajo, trde, zastale soke oživijo, in odpravijo stekline in trdobe v trebušjem drobju; poleg tega pa še zbudijo tek, zboljšajo žolč, čistijo kri in druge soke. Torej so vsled stokratne skunje koristne v sledečih slučajih:

1. Da odpeljejo škodljive snovi, nečistosti, pokvarjeni žolč itd.
2. po neprebavah, ako je kdo zavžil trde, mastne, težko prebavljive stvari, kterih želodec ne more prekuhati, torej pri napenjanju, napihavanju trebušja, koliki in enakih bolestitih;
3. pri napihavanju sploh, ako to izhaja iz neprebavljanih jedil, sedečega življa, hipohondrije ali obstrukcij;
4. pri perpiciji ali zaprtjenu želodcu, ako to izhaja iz obstrukcij drobju;
5. pri zlatenici izvirojoči iz trdob ali enakih jetrinih bolestitih;
6. pri oteklinah in trdobah trebušjega drobju, t. j.: jeter, vranice, obisti, ložesen, pečice, žleze itd.
7. pri trebušni vodenici, če izvira iz trdobe tega ali onega drobju;
8. da se odpravijo gliste in glistni sliz;
9. pri debelih otročjih trebuhih, čejih večkrat napenja in grize ali če se jim zapira.
10. pri nekterih boleznih na prsih: zaslanjanji slizasti jetike, notranjem nemirju, pri glavobolu, omotici, če to izvira iz obstrukcij trebušjega drobju.
11. na spomlad v čiščenje, oživljenje in odpravljenje tičičjih snovi, posebno pri ljudeh s sedečimi opravili.
12. tudi pri vladajočih kugih, kajti ako se odpravijo škodljive snovi, ako se oživijo tičičji sok, ako se leno drobje oživi in tako telo postane čvrsteje in zdraveje, tem laže se izogiblje, da se ga kužni strup ne prime.

Pisma najnovejših časov potrjujejo, da so tudi preservativno sredstvo proti koleri.

J. C. Redlinger v Augsburgu.

Za avstrijsko-ogersko monarhijo naročila sprejema edino in sama komisijska kupčija
A. FRIEDMANN-A na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26. (10)
Steklica s podukom 25 kr.

Wehler & Wilson od 70 l. počensl.

ZALOGA pravih ameriksanskih
mašin za šivanje

od **El. Howe-a**
in **Wheler & Wilson-a**
za **krojače.**
črevljarje in **dom. rabo.**

potem ročne mašine z verženjem in dvojnim preživanjem. Uk je brez plače.

J. LEEB,
krojaški mojster na graščinskem trgu v Mariboru. (2)

Ročna mašina od 22 l. počensl.

Placuje se tudi v obrokih.

Garancija za več let.

Lucernarska detelja,
nemška in francoska, pahovka (Ray-gras), malinski hren, frišne polenovke (Stockfisch), slanike (arenke) itd. priporočila

M. Berdajs
(4) v Mariboru na graščinskem trgu (Burgplatz.)

Commis,
slovenščine in nemščine popolnoma zmožen, se takoj sprejme v specerijsko prodajalnico (2)

M. Berdajs-a,
trgovca na graščinskem trgu v Mariboru.

Dr. J. R. Razlag,
do sedaj odvetnik (advokat) v Brežicah,
se je preselil v **Ljubljano,**
kjer ima na starem trgu, št. 168, tik železnega mosta svojo odvetniško pisarno. (6)

! Senzacija!

Amerikanski patent. (10)

Kdo si ne želi lepih, zdravih zob? Samo z novimi električnimi kavčukastimi krtačami za zobe (brez ščetin) jih je mogoče dobiti. Te najnovejše krtačice, o kterih govori na tisoče spričeval in pohval, so popolnoma izdelane iz kavčuka in imajo namesto ščetin — kavčukasta žela, ki morejo segati v najdrobneje votline zob in odpraviti, kar se je škodljivega nabralo. Kavčuk ima v sebi električno moč, ki se po ribanji zbudi, in tako se zgodi, da se vsled ribanja zob ne očisti samo, ampak da se tudi polira in zabrani proti krhanju. Te krtačice naj bi se po zdravniških sodbah rabile pri najmlajih otrokih, da se pride zobnim boleznim v okom. Razen teh dobrot se te krtačice skorej ne dade uničiti in se lahko ena krtača rabi celo leto. Ena taka velja samo 90 kr.

1 gold. en parni stroj (Dampf-Apparat)
za čiščenje škodljivega zraka.

Parni kotel tega aparata se napolni s čistilno vonjavo za to odločeno, potem se razgreje na spirtni lampici aparatu prideti, vsed tega se razvije hlap in oprosti največ sobo v malih minutah vsacega škodljivega ali neprijetnega zraka ter jo napolni s prijetno vonjavo. Neohodno potrebno za bolnišnica, šole, urade, delavnice, stanovanje, kakor tudi za salone. Ta mašina je iz zlatega bronza prav čedno izdelana, da mora veljati kot zaljšalo. En stroj velja 1 f. Steklica čistilne vonjave s potrebnim spiritom 50 kr. [Zadostuje za 50krat].

Zmaga vednosti.

Napósled se je enemu najmenitnejih ločbarjev posrečilo iznajti sredstvo, ktero so desetletja največe kapacitete na polji kozmetike zastoj iskali. Preservativ proti slabi sapi [athempreservativ] mahomo odpravi vsako slabodišečo sapo, naj izhaja iz slabih zob ali iz drugih boleznih, ker tudi zobno meso zdravo ohrani in tako zobe otrjuje. Prav priporočila se kadilcem, ker se more zaostali tabakovi duh mahoma zameniti za prijetno, dobrodejno in ohlajajočo aromo, tudi kot toaletski predmet nepogrešljiv; ako se zjutraj s to esenco usta enkrat spero, ostane prijetni duh ves dan. V svojem učinku je ta esenca razločna od vseh drugih, ker je čisto nova, od nobenega drugega se ne znajdena kemična procedura, od visokih znanstvenih osebnosti preskušena in za izvrstno izrečena. Steklica z napotilom 90 kr.

Elektro-galvanični prstani,
jako važna, za vsakega potrebna iznajdba.

Najviše medicinske kapacitete so dognale, da je galvanizem dobrodejen proti niže zaznamovanim boleznim. Po napotilu imenitnega pariškega zdravnika so se prstani vsake večine iz novega zlata napravili z uloženim elektromagnetnim dratom, ki ima gotovi učinek vbranjati in zdraviti vse protinske, reumatične in bolezni na živcih itd. Tak gladek prstan velja samo 90 kr. zdravniki ga priporočajo nositi.

Najnovejša iznajdba.

Srajčne gumbice za našiti iz pravega 13lotnega srebra. S to iznajdbo se je dosegel vrhunec v tem artikelnju, kajti združuje eleganco z varnostjo. Če se preračuni, da taka gumba skoraj vekomaj traja in da se lahko z nerabljivih srajc odreže in na nove prišije, a obdrži vendar staro vrednost, med tem ko se druge kakoršnekoli gumbice v perilu, pri likanju, munjanju ali tudi nošenju prehitro končajo. Vsacemu ducendu je prideto pismo, ki garantuje za najbolje srebro ali zlato. Cena je zato tako nizka, da se more ta artikelj hitro udomačiti v vsako hišo. 1 ducend najlepše guillonchiranih srebrnih 85 kr., gladkih 70 kr.

Zanimljiv peresni ročnik. (Federhalter.)

Ko je Nj. V. cesar Napoleon III. pisal delo Julius Cæsar, je naročil, naj mu eden najrnejših mehanikarjev po njegovem lastnem napotilu napravi peresni ročnik, da se v okom pride sitnemu namakanju in da sploh postane pri pisanju pogrešljivo vsako drugo orodje. Naročilo se je izvršilo i. s. kar najstijajnije, že v 8 dneh se je N. V. ročnik izročil. G. Gilbert Rochee je idejo še zboljšal in je za to izvrstno delo dobil 50 napoleonov, ker je nad vse nade namenu odgovarjalo. Mene je izdatelj se le zdaj opomnil na to iznajdbo in jaz sem vsled tega prevzel edino zalogo za avstr. ogr. monarhijo. Ta peresni ročnik je iz finega kineškega srebra, zapirljiv, konstrukcija je taka, da se lahko piše od rana do mraka brez vsake ovire in da se lahko po potrebi uravna, kako naj črnijo teče. Oblika je elegantna in za vsako roko rabljiva, torej se sme vsakemu priporočati, a posebno potnikom, uradnikom, pisarnam, doktorjem, učencem. En ročnik velja 1 f. 1. ducend Napoleonovih peres 15 kr.

Havanska vonjava. [Havanna-Bouquet].

Za 1/2 kr. cigara 30 kr. vredna; namreč najceneja cigara se da s pomočjo havanske vonjave spremeniti v pravo Havanko. Ta čisto novo vpeljana originalna esenca se dela iz korenine in grmovja pravega zapadno-indijskega tabakovega zelišča. Ako se slaba cigara z njo namoči, odpravi se njegov pravi duh in se zameni za lepo vonjavo izvrstnih Havank. Steklica zadostuje za 500 cigar, velja 1 f. 50 kr.

Dežni plašči.

iz nepremočljivega, nerazstegljivega blaga brez šiva, angležk izdelak; ta plašč je tako izdelan, da ga je moč nositi tudi pri najlepšem vremenu, ker je na drugi strani podoben najlepši površni suknji. En plašč velja 10 f. 50 kr.

Omenjene reči so v avstrijski monarhiji edino in samo pri podpisani zalogi dobiti.

A. FRIEDMANN na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26.